

Štvrtá nedeľa veľkonočná A

26. apríl 2026

Jn 10, 1 - 10

Milé sestry a bratia v Kristovi

Celé evanjelium, Ježišovo posolstvo je o vzťahoch, ale dnešné sa nám touto témou prihovára osobitne. Vyjadruje Krista ako príklad vzťahov, ktoré aj v cirkvi, v jeho spoločenstve majú panovať.

Práve to dnes ľudia očakávajú aj od kresťanstva - obnovu života na základe vzťahov. Už sme sa presvedčili, že neustály posun smerom dopredu, neustály pokrok, snaha tvarovať svoje životy bez ohľadu na všetko ostatné, na druhého naráža na svoje hranice. Výsledkom je zanedbávanie skutočných, reálnych vzťahov, ich nahrádzanie umelými, alebo ich zemeniteľnosť. Dnešný človek má problém nájsť sám seba, zoči voči rozmanitosti ponúk sa ani nechce príliš viazať. Pritom kresťanstvo a osobitne Ježiš Kristus bez priamych vzťahov ani nie sú možné.

Možno namietnuť, že cirkev síce ohlasuje Ježiša Krista, ale často pritom neponúka lepšie vzťahy. Aj vzťahy v cirkvi nezriedka zostávajú uväznené v hraniciach účelnosti. Ľudia majú pocit, že cirkev sa obmedzuje na rôzne úkony potrebné k spáse, niekedy aj na dobročinnosť, ale samotné vzťahy zostávajú v úzadí.

Dnešné evanjelium hovorí, že Ježiš je dobrým pastierom. V tradícii pastierstva pastierovi záležalo na „dobrej pastvine“, na plnosti života tých, za ktorých niesol zodpovednosť. Dnes ale obraz dobrého pastiera získal trochu zlú príchut': keď počujeme slovo pastier vynorí sa nám v mysli pojem stádo, alebo ovečky chované pre úžitok. A dnes už nikto nechce byť členom stáda, každý sa cíti byť sám sebou. A rovnako nikto nechce byť účelom pre niekoho iného. Ale obraz pastiera hovorí viac o záujme o dobrý život, plnosť života - čoho výrazom je aj ochota brániť svojich zverencov pred ohrozením, postaviť sa proti tým, ktorí by ich chceli ohroziť.

Terajší sv. Otec pápež Lev ešte ako rehoľník Robert Prevost na vrchole svojej mladosti dobrovoľne sa rozhodol pôsobiť v misijnom území Južnej Ameriky, v Peru. Napriek tomu, že tam v tej dobe rôzne gangy zabili viacero kňazov. Nebál sa sám cestovať do odľahlých farností, na primitívnych dopravných prostriedkoch prinášal domorodcom nielen sviatosť a duchovnú službu, ale aj jedlo. Tí, čo ho poznali hovoria, že v tomto ohrození nepoznal strach a svoj život chápal ako službu. Preto sa ani dnes nebojí proti mocným sveta zdôrazňovať pravdu evanjelia, aj keď to niekedy narazí na odpor - ako tomu bolo prednedávnom.

Evanjelista Ján obraz dobrého pastiera rozšíril o požiadavku chápať Ježiša ako bránu k ovciam. Má na mysli, že do služby cirkvi máme vstupovať podľa príkladu, ktorý nám on zanechal. Pri tomto obraze si ale musíme dať pozor, aby sme nezabudli na zmysel tohoto obrazu. Je ním nie poznanie Krista, popisovanie jeho dokonalosti - ale pohyb, cesta k druhým. Brána je tu na to aby sme sa cez ňu vchádzali a vychádzali. Brána má evokovať pohyb, život. Pretože paradoxne obraz Ježiša ako dokonalej brány nás môže priviesť k tomu, že si viac budeme všimáť plot samotný. Nakoniec všetci máme v živote radšej poriadok, statiku vecí ako zmeny.

Dnes treba ešte spomenúť aj to, že práve tí, ktorí v cirkvi slúžia, sa nezriedka sami ocitajú ešte vo väčšej samote ako kedysi. Veď dnes aj rozhovor s Bohom už nebýva taký priamy,

ako bol možný kedysi. Boh sa nám viac prihovára vo svojom mlčaní a v otázkach. Hoci, nemali by sme pritom zabudnúť, že aj mlčanie aj otázky sú súčasťou reči.

Kultúru Ježišových vzťahov tak či onak máme pestovať všetci - nie je to len úloha duchovných pastierov. Všetci sa máme učiť prichádzať k druhým cez bránu, cez príklad, ktorým je on sám. Máme sa od neho učiť životu - a prinášať aj druhým plnosť života.

Pretože to je cestou k tomu, aby sme všetci mali život vo väčšej plnosti, aby sme zdroje života nášho ducha, našej duše našli v tej najhojnejšej miere.